

Μια ιστορία ταξιδεύει...

Στο πλαίσιο του εορτασμού της **Παγκόσμιας Ημέρας Παιδικού Βιβλίου**, οι **μαθητές/τριες του Γ1** τίμησαν την ημέρα με έναν διαφορετικό και ιδιαίτερο τρόπο.

Έγραψαν μια ιστορία, ο σκελετό της οποίας δόθηκε από τη δασκάλα τους, για να μπορεί να έχει μια διηγηματική και νοηματική σειρά, ενώ οι ίδιοι διατύπωσαν προτάσεις, ο καθένας ξεχωριστά, προκειμένου να προσφέρουν στην ιστορία συνέχεια και πλοκή.

Το αποτέλεσμα άκρως σουρεαλιστικό, αφού η ιστορία ταξίδεψε από θρανίο σε θρανίο, όπου κάθε μαθητής έβαζε τη δική του πινελιά και εκδοχή στην εξέλιξη της, χωρίς μάλιστα να γνωρίζει την πλοκή που είχε προηγηθεί.

Μια ιστορία που ταξιδεύει...
από παιδί σε παιδί και από φαντασία σε φαντασία...
για να πάρει μορφή.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας βάτραχος που ζούσε στο δάσος.

Κάποια μέρα αποφάσισε να κλέψει το στέμμα της βασίλισσας Ελισάβετ.

Πήρε μαζί του μία τσάντα με φρούτα και ξεκίνησε για το δάσος.

Εκεί συνάντησε τον κακό μάγο που καθόταν πάνω σε έναν καναπέ και μαζί με μια φίλη αποφάσισαν να φύγουν για την Ονειρούπολη.

Έγιναν αμέσως φίλοι και σκέφτηκαν να πάνε μια μέρα βόλτα στην πλατεία.

Στ' αυτιά τους έφτασε ένα τραγούδι που έλεγε για τη φύση.

Ποιος τραγουδούσε;

Τραγουδούσε ο μανάβης από την πόλη.

Ξαφνικά, μπροστά τους εμφανίστηκε ένας κακός ήρωας που έπρεπε να εξαφανιστεί, που κρατούσε ένα σπαθί και είπε με λεπτή φωνή : «Δεν ξέρετε πώς όποιος με συναντά μεταμορφώνεται σε κουφό;

Ο πιο μικρός της παρέας κι ο πιο έξυπνος είπε αμέσως τρεις μαγικές λέξεις: διασκέδαση, φαντασία, τέχνη!

Αυτός που πριν λίγο στεκόταν μπροστά τους μεταμορφώθηκε σε βάτραχο και το 'βαλε στα πόδια από την τρομάρα του.

Γελώντας οι δυο φίλοι συνέχισαν το δρόμο τους. Όταν έφτασαν στο ποτάμι αποφάσισαν να κοιμηθούν.

«Ποπό!» είπαν όταν ξύπνησαν και είδαν μπροστά τους έναν άνθρωπο να κοιτάει από το παράθυρο που ήθελε να χορέψει.

Τι μπορούσαν να κάνουν;

Ο ένας πρότεινε να πεταχτούν στο περίπτερο να πάρουν δυο κουτιά τσίχλες και να γυρίσουν.

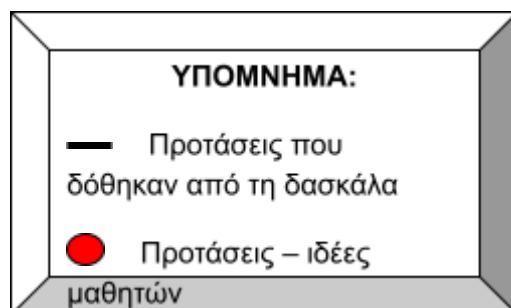
Ο άλλος που δεν συμφωνούσε είπε: Εγώ λέω να μην το κάνουμε.

«Μην τσακώνεστε! Υπάρχει κι άλλη λύση», είπε **ο λύκος** που εμφανίστηκε μπροστά τους.

Πλησίασε και τους ψιθύρισε στ' αυτί: **«πρέπει να πάω τουαλέτα!»**

Ήταν η καλύτερη λύση!

Αγκαλιάστηκαν ευχαριστημένοι και συνέχισαν το δρόμο τους.

Η δασκάλα της τάξης: Δημητρίου Λίζα

Η δασκάλα παράλληλης στήριξης : Σπαθάκη Μάνια

